

[Ib Nørlund]

en sådan lov i lovbøgerne; nej, det er det nu ikke.

Jeg vil altså på vores vegne afvise fremskridtspartiets forslag. Jeg synes såmænd godt, vi kan bevare den lov stående i lovbøgerne som et skændselsmonument over regeringen, eventuelt som en spore i siden på dem.

Niels Helveg Petersen (RV):

Fremskridtspartiets forslag er i hvert fald tilsyneladende et forslag om at ophæve loven om Storebæltsbroen. Men det fremgår af bemærkningerne klart, at det jo ikke i realiteten er det, der er hovedsagen. Hovedsagen for fremskridtspartiet er åbenbart, at en bro under ingen omstændigheder må opføres for offentlige midler, og det er det, man ønsker at slå fast. Derimod ser fremskridtspartiet gerne broen opført gennem privat finansiering, for det har vi råd til, må jeg forstå på fremskridtspartiets.

Denne argumentation er lige så besnærende, som den er forkert. Det samfundsøkonomiske regnestykke er nøjagtigt det samme, om broen bygges for privat udenlandsk finansiering eller for offentlig udenlandsk finansiering. Det er der redegjort for ved mange lejligheder, men det ligger åbenbart totalt uden for i hvert fald hr. Glensgårds fatteevne, at sådan forholder det sig.

Selv om jeg altså ikke tror meget på, at det nytter at forklare det én gang til, vil jeg dog forsøge, da jeg ser, at hr. Glistrup sidder her. Det er til syvende og sidst et spørgsmål om, hvad der lægges beslag på af ressourcer, af arbejdskraft og af materialer. Det er det, der påvirker det realøkonomiske forløb her i landet, beskæftigelsen, betalingsbalancen, inflationen, og denne påvirkning er nøjagtig ens, ganske uanset om det er udenlandsk offentlig eller udenlandsk privat finansiering. Hvis derfor hr. Glensgård har ret i, at vi ikke har råd til at bygge denne bro for offentlige midler, så har vi heller ikke råd til at bygge den for privat finansiering. Jeg tror, hr. Glistrup kan forstå det, men jeg tror som sagt ikke meget på, at hr. Glensgård kan.

Der ville være logik i fremskridtspartiets forslag, hvis man nøjedes med at ophæve loven om Storebæltsbroen og så undlod de bemærkninger, man har gjort om, at man i øvrigt sagtens kan bygge broen for private midler. Det ville der være en vis logik i.

Det reelle i denne sag er, at under alle omstændigheder vil der selvfølgelig være behov for lovgivning. Det er utænkeligt, at der – selv om man gik ind på tanken om privatfinansiering – kunne bygges en Storebæltsbro uden et lovgrundlag. Det følger af en lang række forhold, linjeføring, tilpasning til veje og baner og en lang række andre forhold, som selvfølgelig måtte fastlægges også med folketingets mellemkomst og ikke bare, som der står i bemærkningerne, »ved en forhandling mellem de interesserede parter«. Det går ikke, der skal selvfølgelig et lovgrundlag til.

Nu mener jeg ikke, at det mest aktuelle i dag egentlig er at diskutere, om broen over Store Bælt er i lovbøgerne eller ikke er der, for realiteten er jo den, at denne bro ikke vil blive påbegyndt i de første år, hverken med den ene eller den anden finansieringsform. Det er sådan set sket, det løb er kørt ved de beslutninger, regeringen har truffet.

Det, der nu er afgørende, er at udnytte tiden efter udskydelsen af projektet til igen at vurdere den samlede trafikforbindelse mellem Øst- og Vestdanmark, således at vi kan få et langt bedre beslutningsgrundlag, end vi har haft ved de mange lejligheder, hvor folketinget har diskuteret den nuværende lovgivning om opførelse af en bro over Store Bælt.

Alfred Hansen (DKP):

Vi har haft redegørelsesdebat vedrørende Storebæltsbroens fremtid på tegnebrættet, vi har haft dagsordener, vi har ved finanslovsdebatten diskuteret og synligt tilkendegivet vor holdning til dette projekt, så derfor skal jeg ikke trætte tingets medlemmer med at gentage, hvad retsforbundets medlemmer har sagt ved disse lejligheder, men blot pointere, at man kan anlægge forskellige holdninger. Man kan sige: vi ønsker broen bygget her og nu. Dertil hører jeg. I retsforbundets gruppe er der også medlemmer, som mener, at under hensyntagen til den økonomiske situation bør man nok vente et stykke tid. Jeg er ikke i stand til at vurdere, om der er nogen i retsforbundets gruppe, der ønsker totalt at blokere for en fremtidig Storebæltsbro. Det tvivler jeg på. Men der er altså delte meninger om, hvorvidt vi skal bygge den nu, eller vi skal vente. Ved afstemningen om finanslovsforslaget var vi 2 i vores 6 mands gruppe,